

## De la suferința Crucii la speranța Învierii

- Cuvânt Pastoral către românii din Italia\* -

Preasfințite Părinte Episcop,

Preacuvioși și Preacucernici Părinți,

Iubiți credincioși,

Ca urmare a celor relatate plenului Sfântului Sinod, în data de 26 februarie 2009, de către Preasfințitul Părinte Episcop Siluan, cu privire la situația românilor din Italia și urmare solicitării unui *Cuvânt Pastoral* din partea Noastră, care să manifeste comuniunea întregii Biserici Ortodoxe Române cu fiii ei aflați în Italia, am hotărât să vă trimitem un *Cuvânt Pastoral*, în această *Duminică a Sfintei Cruci*, a treia din Postul Mare al Sfințelor Paști. *Duminica Sfintei Cruci* se află la jumătatea ostnelilor și nevoițelor Postului celui Mare ca un ”semn” al suferinței lui Hristos și, în același timp, al biruinței Lui asupra slăbiciunilor omenești și mai ales asupra răutății păcatului.

De aceea, privind spre Crucea lui Hristos care ni se înfățișează în biserică, la această sărbătoare, ne închinăm înaintea ei cântând: ”*Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne, și sfântă Învierea Ta o laudăm și o slăvim*”. Astfel Crucea este pentru noi nu numai pomenire a suferințelor și a morții Mântuitorului Hristos, ci și semn al biruinței și al slavei Învierii lui Hristos, pe care Duminica de azi tocmai o anticipează sau o prefigurează. Astăzi suntem invitați să contemplăm de pe culmile Golgotei zărilor luminoase ale Învierii. Să pătrundem taina Crucii care poartă ascunsă în ea lumina și bucuria Învierii, ”*că iată a venit prin Cruce bucurie la toată lumea*”. Legătura dintre suferința Crucii și slava Învierii se vede și în timpul arătării Evangheliei în cadrul Sfintei Liturghii, care simbolizează ieșirea Domnului Hristos la propovăduire, când cântăm ”*Fericiți veți fi voi când vă vor ocări și vă vor prigoni și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, mințind, din pricina Mea*”(Matei, 5, 11).

Astfel prigoana și suferința pe nedrept se transfigurează prin patima, moartea și Învierea Domnului nostru Iisus Hristos, pe Care duminica de astăzi tocmai ni-L înfățișează ca fiind plin de iubire smerită și bunătate statornică, întrucât nu răspunde la rău cu rău, nici la ură cu ură. Considerăm că în această *Duminică a Sfintei Cruci*, putem și noi înțelege mai bine **suferința cauzată de calomnierea și învinuirea tuturor românilor din Italia** pentru unele fapte rele comise numai de către unii dintre conaționali noștri. Deci vedem cum uneori gândirea pătimășă și nedreaptă confundă fără discernământ partea cu întregul și pe cei vinovați cu cei nevinovați.

---

\* Cuvântul Pastoral al Preafericitului Părinte DANIEL, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, adresat Preasfințitului Părinte Episcop Siluan, clerului și credincioșilor din Episcopia Ortodoxă Română a Italiei, în *Duminica Sfintei Cruci*, a III-a din Postul Mare, 22 martie 2009.

În această situație, însă, ne ajută mult rugăciunile sfinților martiri și mărturisitori, care văd răbdarea și tăria creștinilor români din Italia, în fața acuzațiilor generale îndreptate împotriva lor. De asemenea, rugăciunea Sfântului Efrem Sirul ne vine în sprijin în această perioadă a postului învățându-ne să cerem: ”Doamne, Împărate, dăruiește-mi să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu”.

Numai având în suflet această lumină a Crucii și Învierii lui Hristos, putem birui suferința de azi cu speranța de mâine. Astfel, creștinul care trece prin încercări nu se descurajează, ci iese din ele chiar mai întărit, ca să poată ajuta și pe cei mai slabi decât el sau mai lipsiți de ajutor.

Așa cum ne învață Domnul nostru Iisus Hristos, Care Se ruga pentru cei ce Îl prigoneau și Îl batjocoreau, să ne rugăm și noi pentru cei ce ne urăsc și ne vorbesc de rău, ca Dumnezeu să-i îmblânzească și să-i facă mai prietenoși. Iar pe românii creștini ortodocși care au comis fapte grave îi îndemnăm părintește să se pocăiască și să nu mai săvârșească fapte rele.

Frați români din Italia,

Privind la necazurile pe care le îndurați în aceste vremuri în Italia, Biserica Mamă din România prețuiește mărturia creștinească și românească pe care o dați prin felul în care vă apărați demnitatea, atât pe plan personal cât și la nivel parohial și eparhial. Cele peste 20.000 de semnături pe care le-ați adunat până acum și pe care le-ați depus la curiile catolice care vă pun la dispoziție biserica în care vă rugați, precum și la autoritățile locale, provinciale și regionale, sunt și ele o mărturie în această privință.

Nu putem trece cu vederea ecoul deosebit pe care scrisoarea ”*Cara Italia*” (*Dragă Italia*) l-a avut atât în opinia publică și în presa din Italia cât și în cea din România. De aceea, vă îndemnăm și Noi la o mobilizare mai eficientă, în vederea adunării unui număr cât mai mare de semnături care să grăiască de la sine cu privire la numărul românilor creștini ortodocși, harnici și cinstiți, pașnici și prietenoși de pe teritoriul Italiei.

Vă încredințăm că întreaga noastră Biserică, adică Sfântul Sinod, parohiile dragi din care proveniți, sfintele mănăstiri din România și românii de pretutindeni, vă poartă pe toți în rugăciune, vă prețuiesc și sufletește sunt alături de Dumneavoastră.

În mod deosebit, adresăm cuvânt de prețuire tuturor femeilor, fiice ale Bisericii noastre care, uneori cu prețul neglijării propriilor lor familii și a propriilor părinți din România, îngrijesc cu smerenie și abnegație copiii și bătrânii familiilor italiene, suferind uneori neajunsuri majore și chiar umiliri. Rugăm pe Milostivul Dumnezeu să le ajute și să le ocrotească dimpreună cu toți cei ce lucrează în Italia dând dovadă de cinste și hărnicie, de demnitate și bunătate.

De asemenea, ne îndreptăm gândul către toți cei care cu prețul sudorii lor împlinesc cele mai grele munci și care, adesea, se văd exploatați primind salarii foarte mici iar uneori chiar rămân neplătiți pentru munca lor. Îi încredințăm pe toți de prețuirea noastră și rugăm pe Bunul Dumnezeu să le facă dreptate, să le dăruiască sănătate și mult ajutor, ca să poată trece prin aceste încercări grele pentru ei și pentru familiile lor.

Biserica Ortodoxă Română, *Mama Spirituală a poporului român*, cum o numea marele Mihai Eminescu, îi pomenește mereu în rugăciunile sale și pe cei aflați în

suferință, în spitale și în azile, dorindu-le grabnică însănătoșire și bucuria de a fi cât mai curând împreună cu cei dragi ai lor.

Totodată, ne gândim la familiile care, din sărăcie materială sau din alte motive, se află separate, fie prin plecarea la muncă în Italia a unuia dintre părinți, fie prin plecarea ambilor părinți, lăsând copiii în grija bunicilor și a rudelor din România sau uneori în grija nimănui. Rugăm pe Dumnezeu să îi ajute pe cei aflați în această situație să-și revadă familia reunită cât mai curând cu putință. În acest sens, Sfântul Sinod al Bisericii noastre a hotărât ca, în fiecare an, prima duminică după sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului (15 august) să fie celebrată ca *Duminica Migranților români*, prin rugăciuni și convorbiri frățești cu migrații care petrec concediul în România.

Cuvânt de aleasă recunoștință aducem Preasfințitului Părinte Episcop Siluan, tuturor preoților și diaconilor noștri din Italia și tuturor românilor și italienilor care prețuiesc și ajută acum pe românii din această țară.

În încheiere, rugăm pe Dumnezeu să vă binecuvinteze, să vă dăruiască un timp de post duhovnicesc binecuvântat și să vă bucurați de lumina și pacea Sfintelor Paști.

Fie ca șederea și activitatea Dumneavoastră în Italia să se împlinească în pace și sănătate, în bună înțelegere cu cei din jur și în apărarea bunului nume de creștin și de român.

Cu aleasă prețuire, părintești binecuvântări și rugăciune către Dumnezeu,

† DANIEL

Patriarhul României

Președintele Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române